

Lekcja 7

POWRÓT PANA JEZUSA NA ZIEMIĘ

Czytanie: Dzieje Apostolskie 1

Dwa tysiące lat temu

Jezus został ukrzyżowany. Jego wyznawcy byli zdezorientowani i zawiedzeni. Wszystkie swoje nadzieje położyli w nim – a teraz on leżał martwy w grobie.

Lecz – trzeciego dnia Jezus wyszedł z grobu żywy!

Jego wyznawcy przypomnieli sobie słowa, które wypowiedział do nich przed swą śmiercią:

„Wy będziecie płakać i zawodzić, a świat się będzie weselił [...] ale smutek wasz zamieni się w radość” (Ewangelia Jana 16,20).

Jakąż radością musiało być ponowne zobaczenie swego ukochanego Pana i Mistrza!

„Uradowali się zatem uczniowie ujrzawszy Pana” (Ewangelia Jana 20,20).

Ledwie potrafimy wyobrazić sobie, jak bardzo się uradowali.

Gdy Jezus poszedł do nieba

Przeczytaj teraz ponownie osiem początkowych wersetów 1. rozdziału Dziejów Apostolskich. Wyobraź sobie, jak szczęśliwi musieli być apostołowie przez te czterdzieści dni, gdy Jezus raz jeszcze był pośród nich. Pomyśl o tych ludziach, stojących pod koniec owych czterdziestu dni na zielonych zboczach Góry Oliwnej, z Jezusem pomiędzy nimi. Nagle został od nich zabrany, w górę, do nieba. Jakże wpatrywali się w niego, gdy opuszczał ziemię, a potem został ukryty przed ich wzrokiem przez obłok. Znowu został od nich zabrany. Jednak tym razem nie byli ani zdezorientowani, ani zawiedzeni. Wcale nie! Łukasz opowiada nam, że:

„...rozstał się z nimi i został uniesiony do nieba. Oni zaś oddali mu pokłon i z wielką radością wrócili do Jerozolimy” (Ewangelia Łukasza 24,51-52).

Tajemnica ich radości

Dlaczego po drugim rozstaniu byli tacy radośni? Częściowo dlatego, że Jezus złożył im obietnicę. Powiedział im:

„A oto ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata” (Ewangelia Mateusza 28,20).

To oznaczało, że chociaż oni nie mogli go widzieć, on ich widział i miał się zawsze o nich troszczyć. Lecz to nie był jedyny powód ich radości. Podczas gdy przyglądali się, jak oddala się do nieba, przyszedł do nich dwaj aniołowie z wiadomością. Powiedzieli:

„Mężowie z Galilei, dlaczego stoicie i wpatrujecie się w niebo? Ten Jezus, wzięty od was do nieba, przyjdzie tak samo, jak widzieliście go wstępującego do nieba” (Dzieje Apostolskie 1,11).

Gdy uczniowie wracali do Jerozolimy, aby usłuchać nakazu swego Pana, wiedzieli na pewno, że Jezus wróci na tę ziemię. To właśnie sprawiało, że się radowali.

Słowa Jezusa

Wszystkie te rzeczy wydarzyły się prawie 2000 lat temu, a Jezus jeszcze nie powrócił. Ale powróci. Sam tak powiedział. W Ewangelii Łukasza 21,27 mówi o przyjściu w obłoku, z wielką mocą i chwałą. (Czy zauważyłeś(-łaś), że odszedł w obłoku, a aniołowie powiedzieli, że przyjdzie 'tak samo', jak widzieli go odchodzącego?)

Również wiele przypowieści opowiada o jego drugim przyjściu. Weźmy na przykład przypowieść w Ewangelii Mateusza 25,1-13. Jest tu mowa o panu młodym i chociaż obraz przedstawia wschodnie wesele, nie mamy trudności ze zrozumieniem. Panem młodym jest oczywiście Pan Jezus Chrystus, a historia ostrzega nas, że kiedy przyjdzie, niektórzy nie będą na niego przygotowani.

Zwróć uwagę na werset 13. Jezus nie mówi: „Nie wiecie, czy wasz Pan przyjdzie, czy nie”. Nie ma co do tego wątpliwości. Jego przyjście jest pewne. Mówi jednak:

„Nie znacie dnia ani godziny, o której Syn Człowieczy przyjdzie” (BW).

Świadectwo Piotra

Niewiele dni po tym, gdy Jezus odszedł do nieba, czytamy o Piotrze w świątyni w Jerozolimie, przemawiającym śmiało do Żydów, którzy byli odpowiedzialni za ukrzyżowanie Jezusa. W Dziejach Apostolskich 3,19-20 mówi do nich:

Pokutujcie więc i nawróćcie się, aby grzechy wasze zostały zglądzone, aby nadeszły od Pana dni ochłody, aby też posłał wam zapowiedzianego Mesjasza, Jezusa”.

Piotr mówił o drugim przyjściu Chrystusa także w liście, który później napisał do wierzących. W 2. Liście Piotra 3,4 pisze o tych, mówią z niedowierzaniem:

„Gdzie jest obietnica jego przyjścia? Odkąd bowiem ojcowie zasnęli, wszystko jednakowo trwa od początku świata”.

Mogłeś(-łaś) słyszeć, jak ludzie używają słów bardzo podobnych do tych. Lecz to sam Bóg obiecał, że pošle Pana, a my wiemy, że On dotrzyma swej obietnicy. Następnie, w wersetach 9. i 10., Piotr mówi:

„Nie zwleka Pan z wypełnieniem obietnicy – bo niektórzy są przekonani, że Pan zwleka – ale On jest cierpliwy w stosunku do was. Nie chce bowiem niektórych zgubić, ale wszystkich doprowadzić do nawrócenia. Jak złodziej zaś przyjdzie dzień Pański”.

Świadectwo Pawła

Jezus sam pojawił się apostołowi Pawłowi i posłał go, by nauczał innych. Paweł utrzymuje, że ewangelia, którą głosił, została mu dana przez Jezusa Chrystusa. Także Paweł nauczał o drugim przyjściu Pana. W 2. Liście do Tymoteusza 4,1 czytamy:

„Zaklinam cię wobec Boga i Chrystusa Jezusa, który będzie sądził żywych i umarłych, i na jego pojawienie się...”

Paweł napisał dwa listy do eklezji w Tesalonikach. Znajdziesz je w swojej Biblii. Składają się z ośmiu krótkich rozdziałów i – oto niespodzianka – w każdym rozdziale Paweł wspomina o przyjściu Jezusa.

W 1. Liście do Tesaloniczan 4,16 mówi o zmartwychwstaniu umarłych przy przyjściu Jezusa:

„Sam bowiem Pan zstąpi z nieba na hasło i na głos archanioła, i na dźwięk trąby Bożej, a zmarli w Chrystusie powstaną pierwsi”.

W Drugim Liście do Tesaloniczan 1,7-8 Paweł mówi nam, jak...

„...z nieba objawi się Pan Jezus z aniołami swojej potęgi w płomienistym ogniu, wymierzając karę tym, którzy Boga nie uznają i nie są posłuszni Ewangelii Pana naszego Jezusa”.

Tutaj mówi o Jezusie przychodzącym, żeby niektórych ukarać; jeżeli jednak będziemy czytać dalej, dowiemy się, że mówi także o tych, którym jego przyjście przyniesie radość, albowiem przyjdzie, aby „okazać się godnym podziwu dla wszystkich, którzy uwierzyli”.

Co zrobi Jezus, gdy powróci?

Przyjście Jezusa zmieni życie wszystkich żyjących w tym czasie. Będzie to ogromne wydarzenie dla

1. wierzących, którzy czuwają i czekają dla niego
2. wszystkich, którzy żyją w tym czasie, którzy nie znają prawdziwej ewangelii
3. narodu żydowskiego.

Zastanowimy się nad nimi po kolei.

(a) Prawdziwi wierzący (ci 'w Chrystusie'), którzy czekają na jego przyjście:

Jezus wskrzesi z martwych wszystkich, którzy umarli w wierze i zgromadzi żyjących wiernych.

„Oto ja tajemnicę wam powiadam; nie wszyscy zaśniemy, ale wszyscy przemienieni będziemy, bardzo prędko w okamgnieniu, na trąbę ostateczną. Albowiem zatrąbi, a umarli wzbudzeni będą nieskazitelni, a my będziemy przemienieni” (1. List do Koryntian 15,51-52 BG)

Ci, którzy byli niewierni, zostaną odrzuceni, ale dla wiernych będzie wielka radość. Jezus da im życie wieczne. Jak mówi nam Paweł, Jezus...

„...przekształci nasze ciało poniżone, na podobne do swego chwalebego ciała” (List do Filipian 3,21).

Podobnie jak on, będą mieli udział w życiu wiecznym, wolni od bólu i cierpienia. Będą pomagać Jezusowi w wielkim dziele nauczania wszystkich narodów o Bogu i pomagania ludziom świata, by odpowiadali na Jego wielką miłość i chodzili Jego ścieżkami.

(b) Ludzie świata:

W czasie przyjścia Jezusa na nikczemnych wyleje się sąd Boży i nastanie czas wielkich kłopotów na ziemi. Jest to smutne, ale jest też konieczne. Bez sądu Bożego świat nigdy nie zwróci się ku Niemu i nie przyjmie Pana Jezusa jako Jego wybranego Króla. Po wylaniu się sądu Bożego ludzie świata będą gotowi, by przyjąć Jezusa jako swojego Króla. On ustanowi Królestwo Boże na ziemi. Panować będzie z mądrością i miłością, i będzie się troszczył o ubogich i potrzebujących.

Przeczytaj cały Psalm 72. Zobaczysz obraz panowania Jezusa. Psalm opowiada o tym, jak będzie się troszczył o ubogich i potrzebujących, i o tych, którzy nie mają nikogo do pomocy. Ludzie świata, którzy przetrwają sąd Boży, będą żyli w Królestwie Bożym i będą otrzymywać wiele błogosławieństw. Będą jednak nadal podatni na grzech i będą umierać, podobnie jak dzieje się z ludźmi dzisiaj, chociaż ich życie będzie dłuższe. W czasie swojego życia będą nauczani o Bożych zasadach i będą mieli sposobność, by przyjąć lub odrzucić Pana Jezusa.

Pod koniec Millennium, czyli tysiąca lat panowania Pana Jezusa, nastąpi drugie zmartwychwstanie i sąd dla tych, którzy żyli na ziemi podczas Millennium (Tysiąclecia). Niektórzy otrzymają życie wieczne, a inni zostaną odrzuceni. Ostatecznie, na zawsze zostanie położony kres śmierci.

(c) Co z Żydami?

Jezus powróci w czasie, gdy naród izraelski będzie w rozpaczliwej sytuacji. Z wszystkich stron będą otoczeni przez wrogów. Jezus, swoją boską mocą, zwycięży tych, którzy walczą przeciwko nim. Wielu Żydów uświadomi sobie wreszcie, że Jezus naprawdę był ich obiecany Królem – a oni go ukrzyżowali! Prorok Zachariasz mówi, że „będą patrzeć na tego, którego przebili, i boleć będą nad nim” (Księga Zachariasza 12,10). Chętnie przyjmą go jako swojego króla.

Pan założy Boże Królestwo, a Żydzi będą na czele narodów. Ich stolica, Jerozolima, stanie się stolicą świata. Będzie centrum kultu dla wszystkich ludzi. Będzie to wspaniały czas szczęśliwości dla Żydów po wszystkich ich cierpieniach. Jakaż obfitość miłości, radości i pokoju będzie wypływać z tego nowego centrum świata!

Co się stanie z Tobą i ze mną?

Przeczytaj ponownie przypowieść o dziesięciu pannach w Ewangelii Mateusza 25,1-13. Jeżeli jesteśmy mądrzy, to będziemy studiować Słowo Boże i gotować się już teraz na przyjście Jezusa. Gdy Jezus powiedział do apostoła Jana: „Zaiste, przyjdę niebawem” (Apokalipsa (Objawienie) 22,20), ten odparł: „Przyjdź Panie Jezu!”. Czy my będziemy tacy jak apostoł i uczynimy te słowa naszą modlitwą?

Podsumowanie

1. Jezus Chrystus wraca na ziemię.
2. Możemy być tego całkiem pewni, ponieważ sam tak powiedział.
3. Powiedzieli tak również aniołowie. Powiedzieli tak Piotr, Paweł i Jan.
4. Gdy przyjdzie, da swoim wiernym wyznawcom życie wieczne.
5. Uczyni Izrael pierwszym z narodów.
6. Będzie nauczał wszystkich ludzi ziemi o Bogu.
7. Jeżeli jesteśmy mądrzy, to już teraz przygotowujemy się na jego przyjście.

Rozdziały do przeczytania

1. List do Tesaloniczan 4; Księga Daniela 12,1-4; Ewangelia Mateusza 25,1-13

Werset do nauczania się

Dzieje Apostolskie 1,11; aniołowie powiedzieli:

„Mężowie z Galilei, dlaczego stoicie i wpatrujecie się w niebo? Ten Jezus, wzięty od was do nieba, przyjdzie tak samo, jak widzieliście go wstępującego do nieba”.